

Svenska ungdomar på plats vid Marcus Wandts rymdfärd

Den 18 januari i år blev Marcus Wandt tredje svensk i rymden när han lämnade jordytan ombord på en Falcon 9-raket. Flera svenska ungdomar, medlemmar i Astronomisk Ungdom, befann sig på Kennedy Space Center i USA för att bevittna uppskjutningen på nära håll.

AV AMANDA-LINN BODIN

BILD: NIKLAS ENGELHARDT ÖNNE

Förväntansfull publik på läktaren i väntan på uppskjutningen.

Antligen har Sverige fått sin tredje astronaut! Den 18 januari i år sköts Falcon 9-raketen upp från Kennedy Space Center i Florida i USA, och Marcus Wandt påbörjade därmed resan upp till Internationella rymdstationen.

På plats fanns astronautens vänner och familj och representanter för svensk stat och svenskt näringsliv – och även en delegation från Astronomisk Ungdom (AU), som representanter för Sveriges barn och unga. Populär Astronomi har pratat med 18-åriga Lukas Nielsen från Halmstad.

PA: Hur kändes det att få vara på plats i Florida och se Marcus skjutas upp?

– Det kändes helt överkligt. Jag har drömt om att få se en raketuppskjutning så otroligt länge så det är faktiskt en dröm som går i uppfyllelse, oavsett hur klyschigt det låter. Redan att sätta sig på läktarna vid Banana Creek, som användes redan under Apolloprogrammet, var en väldigt laddad känsla med tanke på alla historiska händelser som utspelats där. Känslorna var väldigt laddade den dagen – uppskjutningen hade ju blivit uppskjuten med en

dag för att göra fler säkerhetstester, så vi hade alla gått igenom lite av en känslomässig berg-och-dalbana. De första timmarna efter att vi fick reda på det jobbade vi frenetiskt med att boka om våra flyg så att vi skulle kunna se raketerna, och resten av dagen hade vi absolut ingen aning om vad vi skulle göra fram till nästa punkt på schemat. Ärligt talat förväntade jag mig inte att raketerna skulle lyfta – till och med när nedräkningen var nere på sekunder trodde jag att de skulle annonsera att det blivit inställt.

– Stämningen under uppskjutningen var i sig värd resan. Läktarna var identiska med fotbollsläktarna som man ser i college- och high-school-filmer, och stämningen likaså. Det var flaggor som viftades, kopior av mängder läsk och varmkorvar som delades ut och publiken hurrade varje gång nedräkningen nådde en milstolpe. När raketerna väl lyfte var det som om laget vi hejdat på hade vunnit ett världsmästerskap. Jag har aldrig varit på en sportmatch men jag tror det var ganska likt.

– Nu har jag sparat det mest spännande till sist, som så klart är raketuppskjut-

ningen. Kraften som kommer från en uppskjutning är helt otrolig; även mitt på ljusa dagen skiner eldflammorna från motorerna så kraftigt att det nästan är som att stirra rakt in i solen. När ljudet sen när oss ungefär tjugo sekunder senare är det fortfarande ett otroligt muller, det är den sortens ljud som mer känns än hörs, man verkligen känner när ljudet når läktarna. Det var verkligen som att vara i en film, så överkligt kändes det att vara med och se det här.

PA: Vad betyder upplevelsen för dig?

– Det har varit en av de gladaste och roligaste resorna i hela livet. Stämningen och sammanhållningen på resan var helt otrolig och är ett fantastiskt exempel på det jag tycker är så bra med föreningar som AU. Möjligheten att kunna träffa andra med samma intresse, umgås och dela det här äventyret med är ett enormt privilegium.

– För mig har den här resan varit en extremt motiverande upplevelse som återupplivat mitt intresse för rymden. Den har hjälpt mig att komma ihåg hur spännande det är med rymden och hur roligt det är

Nedräkning inför den stora stunden.

att träffa andra med samma intresse och engagera sig i intresseföreningar. När raketerna lyfte kände jag mig plötsligt som ett barn igen och mindes när jag klistrade på målade knappar, spakar och mätare i en stor kartonglåda och lekte astronaut. Samtidigt som vi såg hur raketerna försvann upp genom molnen spelades intronologin och temasången från Star Trek upp i mitt huvud. Så kort och gott, en väldigt inspirerande upplevelse.

PA: Vad tror du det är med just rymden som är så lockande?

– Jag tror en stor del är att det är något vi inte vet något om och något som är riktigt svårt att nå. Jag tror intresset och fascinationen för rymden är samma som lockat både unga och vuxna till äventyrs historier så som Robinson Crusoe och Skattkamarön. Idén att det finns något nytt och okänt bortom horisonten eller utanför atmosfären är något som inspirerat oss väldigt länge och ett återkommande tema i väldigt många historier. Vi tycks fascineras av historier om mystiska platser långt långt borta och de äventyr som utspelar sig där. Med risk för att det här

låter som en svenskauppgift så tror jag är riktigt talat att intresset för att utforska och lära sig om det okända är något som är en del av att vara människa. Det började med de stora migrationerna från savannerna under jägar- och samlarstenåldern, då de första människorna kollade ut över fält och kullar och undrade vad som fanns där borta, och sen dess har vi fortsatt med det. Vi människor har under historiens gång alltid velat lära oss mer om världen runt omkring oss, oavsett om det handlar om att segla över oceanerna eller slå ihop partiklar i nästan ljusets hastighet för att se vad de består av.

– Och nu har jag gått från rymdfart till litteratur, och slutligen till antropologi. Jag kan verkligen inte hålla mig till ett enda ämne. Men! Vi får inte glömma den absolut viktigaste anledningen! Raketer och satelliter är coola.

PA: Hur tror du att det påverkar barn och unga idag att få se en ny svensk astronaut?

– Jag tror vi kommer att se en ny våg av intresse för rymdfärder och rymden i allmänhet. Barn och unga kommer att se

Marcus rymdfärd och helt plötsligt kommer rymden kännas lite närmare än innan. Det kommer att kännas lite mer vanligt, och så tänker man att man själv kanske kan bli en astronaut nu när en till svensk varit ute i rymden. Nu var jag bara ett år gammal när Christer Fuglesang gjorde sin första resa, så jag minns inte den, men jag minns när jag läste de barnböcker som han skrev efter sin rymdresa och hur jag drömde om att själv bli astronaut.

– Nu när jag är äldre vet jag inte om jag vågar åka ut i rymden, men jag vill fortfarande jobba med rymdfart. Jag tror att det kommer bli en våg av unga som är intresserade av rymdfart och astronomi som väljer att studera och jobba med de här ämnena tack vare Marcus rymdresa. ✨

AMANDA-LINN BODIN

är 20 år och studerar biologi på Uppsala universitet.

” Det var verkligen som att vara med i en film, så överkligt kändes det att vara med och se det här.